

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

ဦးမောင်မောင်ညိမ်း ပါ ၁၂

နှင့်

ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂*

အမွေရှင်မကွယ်လွန်မီ သာစဉ်နာစဉ်ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ
အမွေခံ သားချင်းတစ်ယောက်က အမွေရှင်အား ပြုစု
စောင့်ရှောက်မှုမရှိဘဲ ဆွေမျိုးဝတ္ထရားကို တမင်ပျက်ကွက်
စွန့်ပစ်ထားသူ အမွေခံ သားချင်းများကို အမွေမှ
ဖယ်ထုတ်ခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားလိုများသည် ဦးဘခင်နှင့် သွေး
တစ်ဝက်တူ တော်စပ်သူများဖြစ်ကြ၍ ဦးဘခင်၏ ကိစ္စိမသမီးဖြစ်သူ

---

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၂
+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
၁၂ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် သွေးသားတော်စပ်မှုမရှိသော်လည်း ဥပဒေအရ သွေးတစ်ဝက် မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူများဖြစ်သည်။ အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် ဒေါ်မြရီ၏ ဖခင်ရင်းဘက်မှ ညီအစ်မ တစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင် တို့သည် နှစ်ဖက်လုံး အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမတော်စပ် သူများ ဖြစ်ကြသည်ဟုဆိုလျှင်ပင် အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိ သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်ခဲ့သဖြင့် အယူခံ တရားလိုများသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မြရီ၏ အမွေကို ရထိုက်ခွင့်ဆုံးရှုံး သည်ဖြစ်၍ အမွေရှင်ဒေါ်မြရီအား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည်သာ ဒေါ်မြရီ၏ အမွေကို ခံစားထိုက်သူ ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေရှင်အား ပြုစု စောင့်ရှောက်သူ ဆွေမျိုးမတော်သည့် သူတစ်ဝမ်းတစ်ယောက်သည်လည်း ကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစု စောင့်ရှောက်စေကာမူ အမွေခံသားချင်းများကို အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်း မပြုနိုင်သော်လည်း အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အမွေခံသားချင်း တစ်ယောက်သည် အမွေရှင်အား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့် သည့် သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်သည့် အခြား အမွေခံသားချင်းများကို ဖယ်ထုတ်၍ အမွေဆက်ခံနိုင်ခွင့်ရှိသည်။

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးမျိုးမြင့်စိုး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးသိန်းထွန်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၅

ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၃ တွင် ဦးမောင်မောင်ညိမ်း ပါ ၂ ဦးတို့က
တရားပြိုင် ဒေါ်သန်း ပါ ၂ ဦးတို့အပေါ် အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၁၇၃/၂၀၁၀ ကို ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြွက်ဟ
ကြေညာပေးရန်နှင့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံတို့ကို တရားလို
များက အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာပေးစေလိုမှုနှင့် မြေပေါ်တွင်
နေသူများကိုဖယ်ရှား၍ မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို လက်ရောက်ရလိုမှု
စွဲဆိုရာ အမှုကိုပလုပ်ခဲ့သည်။ တရားလို ဦးမောင်မောင်ညိမ်း ပါ ၂ ဦး
တို့က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမ
အယူခံမှုအမှတ် ၇၂ တွင် အယူခံသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရရှိသဖြင့်
အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ
(အထူး) အမှတ် ၃၇၈ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါ
ပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ အမွေရှင်မကွယ်လွန်မီ သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ
က အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိဘဲ ဆွေမျိုး
ဝတ္တရားကို တမင်ပျက်ကွက်စွန့်ပစ်ထားသူ အမွေခံဆွေမျိုး
များအား အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင်။”

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက (ရဟက) ရုံးတွင် ညှိနှိုင်း
စဉ်၌ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို အယူခံတရားလိုများက အမွေ
ဆက်ခံကြောင်းကို ဒေါ်သန်းက ငြင်းဆိုခြင်းမရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်
တိုက်တွင် မိမိအမွေဆက်ခံ၍ နေထိုင်သည်ဟုလည်း ဒေါ်သန်းက

မတင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ မြေနှင့် တိုက်ကို အယူခံတရားလိုများက ရောင်းချ ပြီးလျှင် ၃ ပုံ ၁ ပုံ ခွဲပေးမည်ဟု တင်ပြသည်ကို ဒေါ်သန်းက လက်ခံ သဘောတူခဲ့ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်ဘက်မှ ထွက်ဆိုချက်အရ ဒေါ်မြရီ (ကွယ်လွန်) သည် မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲများဖြစ်သူ ဒေါ်သန်းအပြင် သက်ရှိထင်ရှား အခြားသူများကျန်ရစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မြရီ၏ ဖခင်ဘက်မှ ဒေါ်သန်းကဲ့သို့ တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမများ ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် မှတ်ပုံတင်ကြေညာစာချုပ်ပါ ဒေါ်မြရီ၏ တစ်ဦးတည်း ဝမ်းကွဲညီမ ဒေါ်သန်းဆိုသည့်ကိစ္စမှာ မမှန်ကြောင်း၊ **မမြ နှင့် မောင်ကြွက်အမှု^(၁)၊ ဒေါ်လှရှင် နှင့် ဒေါ်အေးခင်အမှု^(၂)၊ မောင်ခက် နှင့် မရင်အမှု^(၃)** တို့တွင် သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့် သည့် ဆွေမျိုးဝတ္တရားများကို အမွေခံတို့ကသိလျက်နှင့် တမင်မေ့လျော့ ပျက်ကွက်လျှင် သေသူကို ထောက်ပံ့ပြုစုပြီး သင်္ဂြိုဟ်သော သူတစ်ဦးက အမွေမှ ပယ်ထုတ်နိုင်သည်ဟု ထုံးပြုခဲ့ကြောင်း၊ **ကိုစိန်သောင်း နှင့် ကိုလှကြိုင်အမှု^(၄)၊ ဦးဘစန် ပါ ၃ နှင့် ဒေါ်လှလှ ပါ ၃ အမှု^(၅)** တို့တွင် သူတစ်ဦးတစ်ဦးသည်လည်းကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတစ်ဦးသည် လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေကာမူ အမွေခံသားချင်း များကို အမွေမှ မဖယ်ထုတ်နိုင်၊ အမွေရှင်တစ်ဦးအား သာစဉ် နာစဉ်

၂၀၁၅
 ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
 ပါ ၁၂
 နှင့်
 ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

- (၁) ဘီအယ်လ်အား၊ စာ-၂၂၈။
- (၂) ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၄၂ (လွတ်တော်)။
- (၃) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၇။
- (၄) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၅၄။
- (၅) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၈၇။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညီမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် တမင်ပျက်ကွက်ပါက အမွေဆုံးရှုံးနိုင်သော်လည်း အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိသူတစ်ဦးက အမွေရှင်အား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရုံမျှဖြင့် အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိဟု ထုံးပြုထားကြောင်း၊ နောက်ဆုံးစီရင်ထုံးပါမူကို လိုက်နာသင့်ကြောင်း၊ သူတစ်ပါးတို့က ယှဉ်ပြိုင်ပင်မသင့်သော အမွေခံအခွင့်အရေးရသူ အမွေခံဆွေမျိုး များအား အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်းမပြုနိုင်သောကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှု ကိုခွင့်ပြု၍ အယူခံတရားလိုများအား ဒီကရီချမှတ်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက (ရယက) ရုံးတွင် ညှိနှိုင်းစဉ်က မြေနှင့်တိုက်ကိုရောင်ပြီး ၃ ပုံ ၁ ပုံ ခွဲပေးမည်ကို ဒေါ်သန်းက လက်ခံခဲ့ကြောင်း အယူခံတရားလိုဘက်မှ တင်ပြနေသော်လည်း ထို ညှိနှိုင်းချက်မှတ်တမ်းတွင် မည်သည့်မြေ၊ အဆောက်အအုံဟူ၍ တိကျစွာ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးဘခက်ပိုင်မြေဟူသာ ဖော်ပြထားပြီး အချင်းဖြစ်မြေ၊ အဆောက်အအုံနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ မူလရုံးက ကိတ္တိမသမီးအဖြစ် မွေးစားခြင်းခံရသူတစ်ဦး၏ အမွေကို မိရင်းဖရင်း ဘက်မှ ဆက်ခံခွင့်မရှိဘဲ မွေးစားမိဘများဘက်ကသာ ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း **မအေးတင် နှင့် ဒေါ်သန့်အမှု^(၆)** ကို ရည်ညွှန်းသုံးသပ်ခဲ့ရာ ကိတ္တိမ သားသမီးသည် မိရင်းဖရင်း၏အမွေကို ဆက်ခံခွင့်မရှိသော်လည်း ကိတ္တိမ သားသမီး ကျန်ရစ်သည့်အမွေကို မိရင်းဖရင်း၏ ဆွေမျိုးများက ဆက်ခံခွင့် ရှိသည်ဟု **မောင်ခက် နှင့် မရင် အမှု^(၇)၊ ဒေါ်လှရှင် နှင့် ဒေါ်အေးခင်အမှု^(၈)** တို့တွင် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်

(၆) ၁၉၄၀ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ စာ-၅၇၂ (စုံညီ)။

ကိတ္တိမသမီး ဒေါ်မြရီ၏ အမွေပုံကို ၎င်း၏မိဘရင်း၏ ဆွေမျိုးများက ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်းမှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ မွေးစားသားသမီးသည် မိရင်းဖရင်းတို့၏ မိသားစုတွင် သူစိမ်းပြင်ပြင်အဖြစ် ရောက်ရှိသွားသည်ဟု မှတ်ယူခြင်းမှာ အဆိုပါ မိသားစုတွင် ကျန်ရစ်သူများ၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ကာကွယ်ပေးရန် အတွက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုရည်ရွယ်ချက်ထက် ကျော်လွန်ပြီး မိရင်း ဖရင်းဘက်မှ မောင်နှမ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် သူစိမ်းပြင်ပြင်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲညီမဖြစ်သဖြင့် ၎င်း၏ အနီးစပ်ဆုံးဆွေမျိုး ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများသည် ဒေါ်မြရီ၏ မွေးစားဖခင် ဦးဘခက်၏ သွေးတစ်ဝက်တော်စပ်သည့် တူများဖြစ်သောကြောင့် ဒေါ်မြရီ နှင့် သွေးတစ်ဝက်တော်စပ်သော တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမများဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ သွေးနီးသူက သွေးဝေးသူ သွေးတစ်ဝက် တော်စပ်သူများကို အမွေပုံမှ ဖယ်ထုတ်နိုင်ကြောင်း၊ **ဦးသင်းညွှာနှင့် မငွေဆိုင်အမှု**^(၇) ကို ကိုးကားကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်များသည် အမွေရှင် နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်ပြီး ငယ်စဉ်ကပင် အမွေရှင်နှင့်အတူနေထိုင်ကာ ပြုစုစောင့်ရှောက်သူများဖြစ်၍ အမွေခံထိုက်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများသည် အမွေရှင်အား ဆန့်ကျင်သူများဖြစ်ပြီး အမွေရှင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အမွေရယူရန် လုပ်ဆောင်သူများဖြစ်သောကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာကို အယူခံတရားပြိုင်ဘက်သို့ အသာပေးဆုံးဖြတ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညီမီး
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

---

(၇) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၂၅၀။

၂၀၁၅

ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

မန္တလေးမြို့၊ မဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊ ရွှေဘုန်းရှိန်ရပ်ကွက်၊
အကွက်အမှတ် (၈၂၆)၊ ဦးပိုင် (၆၀/၁)၊ ဘိုးဘွားပိုင်မြေနှင့် ငွေဒါး
ရိပ်သာတိုက်သည် ကွယ်လွန်သူ မြို့မသူကြီး ဦးဘခက်နှင့် ဇနီး ဒေါ်လှမယ်
တို့ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုများသည် ဦးဘခက်
၏ တူအရင်းများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် ဦးဘခက်၏
ကိတ္တိမသမီး ဒေါ်မြရီကို အကြောင်းပြု၍ လာရောက်နေထိုင်သူဖြစ်
ကြောင်း၊ ဒေါ်မာလာသည် ဒေါ်သန်းခေါ်ယူရောက်ရှိလာသူဖြစ်ကြောင်း၊
ဒေါ်မြရီ သည် အပျိုကြီးဘဝဖြင့် ၁-၁-၂၀၁၀ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊
ကွယ်လွန်သူ ဦးဘခက်၊ ဇနီး ဒေါ်လှမယ်၊ ဒေါ်မြရီတို့တွင် အမွေခံအဖြစ်
တရားလိုများမှလွဲ၍ အခြားသူမကျန်ရစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်သန်းသည် အမွေ
ဆက်ခံခွင့်မရှိဘဲ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို အမွေဆက်ခံ
ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၁၇၃/၂၀၁၀ ကို
ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ယင်းစာချုပ်ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ မြေနှင့်
အဆောက်အအုံကို တရားလိုများက အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟ
ကြေညာပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ရလို့မူ့စွဲဆိုရကြောင်း အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် ဦးဘခက်၏ ကိတ္တိမသမီး
ဒေါ်မြရီ၏ ညီမဖြစ်ပြီး ဦးဘခက်တို့ ရှိစဉ်ကတည်းက အချင်းဖြစ်တိုက်တွင်
နေထိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို ဆက်ခံရရှိခြင်းဖြစ်၍
အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
တရားလိုများသည် ဒေါ်မြရီနှင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ် မှစ၍ အမှုအခင်းများ ဖြစ်ပွား
ရာမှ ဆက်သွယ်ဆက်ဆံမှု၊ ဝင်ထွက်သွားလာပတ်သက်မှုမရှိတော့
ကြောင်း၊ ဒေါ်မြရီနာမကျန်းစဉ်နှင့် နာရေးကိစ္စများတွင် တစ်စုံတစ်ရာလာ

ရောက်ခြင်း၊ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်ကသာ ဒေါ်မြရီ အား အတူနေထိုင်လျက် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ နာရေးဆောင်ရွက် ပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ (ရယက) ရုံးတွင် တရားလိုများက ညှိနှိုင်းခဲ့ သော မြေကွက်မှာ ဦးဘခက်အမည်ပေါက် အကွက်အမှတ် (၈၂၈)၊ ဦးပိုင် အမှတ် (၁၆-ခ) မြေနှင့် အဆောက်အအုံသာဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုများ သည် ဒေါ်မြရီနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမဖြစ်သည်ဆိုလျှင်ပင် အမှုအခင်း များ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ဆွေခန်းမျိုးခန်းပြတ်စဲပြီးဖြစ်သည့်အပြင် ဒေါ်မြရီအား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိသည့်အတွက် အမွေခံထိုက်သူများ မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

၂၀၁၅
 ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
 ပါ ၁၂
 နှင့်
 ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ ဦးဘခက်၊ ဒေါ်လှမယ်တို့ အမည် ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည်။ ၎င်းတို့တွင် သားသမီးထွန်းကားခြင်းမရှိချေ။ ဒေါ်လှမယ် သည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် ဦးဘခက်သည် ဒေါ်မြရီကို ကိတ္တိမသမီးအဖြစ် ၂-၁၀-၁၉၇၈ နေ့တွင် သက်သေခံအမှတ် (ခ) မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုမွေးစားခဲ့သည်။ ထို့နောက် တစ်လခန့်အကြာ ၅-၁၁-၁၉၇၈ နေ့တွင် ဦးဘခက်ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဦးဘခက်မကွယ်လွန်မီ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် အသက် (၂၅) နှစ်အရွယ်မှစ၍ ဒေါ်မြရီနှင့် အတူ လာရောက်နေထိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြရီ၏ဖခင် ဦးစိန်ထွန်းနှင့် ဒေါ်သန်း၏ဖခင် ဦးစိန်ညွန့်တို့မှာ ညီအစ်ကိုအရင်းတော်စပ်၍ ဒေါ်မြရီနှင့် ဒေါ်သန်းမှာ ညီအစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူများဖြစ်ကြသည်။ တရားပြိုင် အမှတ် (၂) ဒေါ်မာလာမှာ ဒေါ်သန်း၏ တူမအရင်းတော်စပ်သူဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြရီသည် အပျိုကြီးဘဝဖြင့် ၁-၁-၂၀၁၀ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

တရားလိုများ၏မိခင်မှာ ဦးဘခက်နှင့် မိတူဖကွဲမောင်နှမ တော်စပ်သဖြင့် တရားလိုများသည် ဦးဘခက်၏ တူတော်စပ်သော်လည်း တူအရင်းမဟုတ်ဘဲ သွေးတစ်ဝက်တူတော်စပ်သူများဖြစ်ကြသည်။ တရားလိုများသည် ဦးဘခက်၏တူ တော်စပ်သောကြောင့် ဦးဘခက်၏ ကိတ္တိမသမီး ဒေါ်မြရီနှင့် ဥပဒေသဘောအရ မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲ တော်စပ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဦးဘခက်တို့ ကွယ်လွန်သောအခါ ကိတ္တိမ မွေးစားသမီးဖြစ်သူ ဒေါ်မြရီက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို အမွေဆက်ခံရရှိ၍ အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည်။

အမွေရှင် ဒေါ်မြရီသည် ဦးဘခက်၏ ကိတ္တိမသမီးဖြစ်၍ ၎င်း၏မိရင်းဖရင်းတို့၏ မိသားစုတွင် သူတစ်ဝမ်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွား သည်ဆိုခြင်းမှာ အဆိုပါ မိသားစုတွင် ကျန်ရစ်သူများ၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ကာကွယ်ပေးရန်အတွက်မျှသာဖြစ်ပြီး ထိုရည်ရွယ်ချက်ထက် ကျော်လွန်၍ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရန်မသင့်ချေ။ အမွေဆက်ခံရေးကိစ္စအလို့ငှာ ကိတ္တိမ သားသမီးသည် မိရင်းဖရင်းအိမ်ထောင်နှင့် လုံးဝအဆက်အသွယ်ပြတ် သွားပြီဟုသာ ကောက်ယူရသည်။ ယင်းမူသဘောကို **မောင်ခက် နှင့် မရင်အမှု^(၃)** တွင် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

အမွေရှင် ဒေါ်မြရီသည် မိရင်းဖရင်း၏မိသားစုတွင် အမွေ ဆက်ခံရေးကိစ္စအလို့ငှာ သူတစ်ဝမ်းပြင်ပြင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသော်လည်း ၎င်း၏ဖခင်အရင်းဘက်မှ ညီအစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် အမွေရှင် ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို သူတစ်ဝမ်းအဖြစ် ဆက်ခံခွင့် မရှိတော့ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ကိတ္တိမသားသမီး၏ အမွေဆက်ခံရေး

ကိစ္စအတွက်သာ ရည်ရွယ်ပြီး ကိတ္တိမသားသမီး၏အမွေကို ၎င်း၏ ဆွေမျိုးများက ဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း ကန့်သတ်ထားမှုမရှိသည်ကို **မောင်ခက် နှင့် မရင် အမှု^(၃)** တွင် တွေ့ရသည်။ ထိုအမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ မွေးစားသား၏အမွေကို ညီမအရင်းနှင့် မွေးစားဖခင်ဘက်မှ တော်စပ်သော မြေးများ အမွေလုကြသည်။ မွေးစားသားသမီးသည် မွေးစားမိဘ၏ အမွေကိုသာမက မွေးစားမိဘ၏ ဆွေမျိုးများအမွေကို လည်း ဆက်ခံခွင့်ရှိသည်ဆိုသော ဥပဒေသမှာ အခြေခံဖြစ်သည်။ မွေးစားသား၏အမွေကို ၎င်း၏ညီမအရင်းက အမွေဆက်ခံခွင့် ရှိ မရှိ ဥပဒေပြဿနာ ပေါ်ပေါက်သည်။ မွေးစားသား၏ ညီမအရင်းသည် ကွယ်လွန်သူနှင့် အတူနေပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် ကွယ်လွန်သည့်အခါ သဂြိုဟ်ခဲ့သည်ဆိုသည့် အကြောင်းအချက်ဖြင့် ညီမအရင်းအား အမွေဆက်ခံခွင့်ပေးကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၅
 ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
 ပါ ၁၂
 နှင့်
 ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ဤအမှုတွင် အမွေရှင် ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို မွေးစားမိဘ ဘက်မှ မောင်တစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ အယူခံတရားလိုများနှင့် မိဘရင်း ဘက်မှ ညီမတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းတို့သည် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေအရ အမွေဆက်ခံခွင့်အခွင့်အရေးရှိကြသည်။ ၎င်းတို့နှစ်ဖက်လုံးသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို ရထိုက်သူများ ဟုတ် မဟုတ်ကို စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုတို့သည် ဦးဘခက်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒေါ်မြရီနှင့် အပြန်အလှန် အမှုအခင်းများ စွဲဆိုဖြစ်ပွားခဲ့ကြပြီး ၂၀၂၆-၈၇ ခုနှစ်မှစ၍ ဒေါ်မြရီထံ အသွားအလာ အဆက်အသွယ်မပြုတော့

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ကြောင်း၊ ဒေါ်မြရီအား အစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူအဖြစ် ကြည့်ရှု
စောင့်ရှောက်မှုမပြုသည့်ပြင် ဒေါ်မြရီကွယ်လွန်ပြီး နာရေးကိစ္စကိုပင် သိရှိ
သွားရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း အယူခံတရားလို ဦးမောင်မောင်ညိမ်း၏
ထွက်ဆိုချက်အရ တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုတို့သည်
အမွေရှင် ဒေါ်မြရီအပေါ် သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့်သည့်
သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်များနှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်ခဲ့သူများဖြစ်သည်
ဟု ဆိုရပေမည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့်
ညီအစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဖြစ်ပြီး ဦးဘခက်မကွယ်လွန်မီကတည်းက
ဒေါ်မြရီနှင့် အတူနေထိုင်ကာ ဒေါ်မြရီအား ကွယ်လွန်သည့်အထိ ပြုစု
စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သည့်အခါ နာရေးကိစ္စဆောင်ရွက်
ပေးခဲ့ကြောင်း အမှုတွင် အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက်သည်။

ကိုစိန်သောင်း နှင့် ကိုလှကြိုင်အမှု^(၄) တွင် မြန်မာဓလေ့
ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ကိုယ်ရေးပြားရောဂါသည် မပုစော၏အမွေနှင့်
ပတ်သက်၍ ၎င်းအား ပြုစုစောင့်ရှောက်နေသူ အမွေခံသားချင်း
တစ်ယောက်သည် အခြားအမွေခံသားချင်းများကိုကျော်လွန်၍ တစ်ဦးတည်း
အမွေဆက်ခံနိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း ဆွေမျိုးမတော်သည့် သူတစ်စိမ်း
တစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတစ်ယောက်သည်
လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေကာမူ အမွေခံသားချင်း
များကို အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်းမပြုနိုင်ဟု ထုံးပြုသည်။ ထိုအမှုတွင်
ကိုယ်ရေးပြားရောဂါသည် မပုစောနှင့် ဖအေတူအမေကွဲမောင်နှမတော်သူ

ကိုစိန်သောင်းက မပုစော၏အမွေကို ဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟ
ပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ရလိုမှုကို ကိုလှကြိုင်အပေါ် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။
ကိုလှကြိုင်သည် မပုစောနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမမျှသာ တော်စပ်သူဖြစ်ပြီး
မပုစောကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ကိုစိန်သောင်းသည် ကိုလှကြိုင်
ထက် မျိုးဆက်နီးသူဖြစ်သည့်အလျောက် သာမန်ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ
ကိုလှကြိုင်သည် မပုစော၏အမွေကို ဆက်ခံနိုင်သူ အမွေခံအမွေစား
တစ်ယောက်မဟုတ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ဦးဘစန် ပါ ၃ နှင့် ဒေါ်လှလှ ပါ ၃ အမှု^(၁) တွင် မြန်မာလေ့

ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေစားအမွေခံတစ်ဦးသည် အမွေရှင်အား သာစဉ်
နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် တမင်ပျက်ကွက်ပါက အမွေဆုံးရှုံးနိုင်သည်
မှန်သော်လည်း အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိသူတစ်ဦးက အမွေရှင်အား သာစဉ်
နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရုံမျှဖြင့် အမွေဆက်ခံခွင့်မရကြောင်း၊ ဦးဘစန်
ပါ ၃ ဦးတို့၏ ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးဘရွှေသည် အမွေရှင် ဒေါ်မမထက်စော၍
ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် ဦးဘစန်တို့သည် သွေးသားတော်စပ်မှုအရ ဒေါ်မမ၏
အမွေကို သာမန် အားဖြင့် ဆက်ခံခွင့်မရှိသည့် အလျောက်
ကွယ်လွန်သူအား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရုံမျှဖြင့်
အမွေဆက်ခံခွင့်မရနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။

အဆိုပါ စီရင်ထုံးနှစ်ရပ်တွင် မျိုးဆက်အနီးအဝေးအရလည်း
ကောင်း၊ သွေးသားတော်စပ်မှုအရလည်းကောင်း အမွေဆက်ခံခွင့်
အစီအစဉ်အရ မျိုးဆက်ဝေးသူ သာမန်ဆွေမျိုးဖြစ်သူက အမွေရှင်ကို
ပြုစုစောင့်ရှောက်သော်လည်း အမွေခံသားချင်းတစ်ဦးကို အမွေမှ

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ဖယ်ထုတ်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုများသည် ဦးဘခက်နှင့် သွေးတစ်ဝက် တူတော်စပ်သူများဖြစ်ကြ၍ ဦးဘခက်၏ ကိတ္တိမသမီးဖြစ်သူ အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် သွေးသားတော်စပ်မှုမရှိသော်လည်း ဥပဒေအရ သွေးတစ်ဝက်မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူများဖြစ်သည်။ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် ဒေါ်မြရီ၏ ဖခင်ရင်းဘက်မှ ညီအစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင်တို့သည် နှစ်ဖက်လုံး အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမတော်စပ်သူများ ဖြစ်ကြသည်ဟုဆိုလျှင်ပင် အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိ သာမန် ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်ခဲ့သဖြင့် အယူခံတရားလိုများသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို ရထိုက်ခွင့်ဆုံးရှုံးသည်ဖြစ်၍ အမွေရှင်ဒေါ်မြရီအား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည်သာ ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို ခံစားထိုက်သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ ဆွေမျိုးမတော်သည့် သူတစ်စိမ်းတစ်ယောက်သည်လည်း ကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေကာမူ အမွေခံသားချင်းများကို အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်း မပြုနိုင်သော်လည်း အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အမွေခံသားချင်း တစ်ယောက်သည် အမွေရှင်အား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့်သည့် သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်သည့်

အခြားအမွေခံသားချင်းများကို ဖယ်ထုတ်၍ အမွေဆက်ခံနိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု သုံးသပ်ရပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာအပေါ် “အမွေရှင် မကွယ်လွန်မီ သာစဉ်နာစဉ်ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အမွေခံသားချင်းက အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိဘဲ ဆွေမျိုးဝတ္တရားကို တမင် ပျက်ကွက် စွန့်ပစ်ထားသူ အမွေခံဆွေမျိုးများအား အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်း ပြုနိုင်သည်” ဟု ဖြေဆိုလိုက်သည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဦးမောင်မောင်ညိမ်း ပါ ၂ ဦးတို့ စွဲဆိုသည့်အမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို တရားရုံး အဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။